

Ako to vidím ja  
**Trianon**  
SME, 26.3.2007

Maďarská ekonomika má vraj veľké problémy aj preto, lebo spoločnosť ešte stále priveľmi diskutuje o udalostiach ako Trianonská zmluva a následná strata územia po prvej svetovej vojne, či protikomunistická revolúcia v roku 1956. Neviem, či je to tak, ale mám pocit, že aj u nás akoby sme sa čoraz častejšie venovali témam, ktoré nemajú s reálnym riešením dnešných problémov veľa spoločného.

Začalo sa to návrhmi na zrušenie rovnej dane a obmedzenie druhého piliera. Ak by to vláda bola urobila, ohrozilo by to vážne hospodársky rast, vstup do eurozóny a asi aj jej voličské preferencie. Pokračuje to niektorými ustanoveniami Zákonníka práce. Napríklad živnostníkov „z donútenia“ sa snažíme premeniť na zamestnancov z donútenia. Alebo zdravotné poistenie. Chceme, aby zisk v ňom skončil u pacientov, nie na kontách majiteľov poisťovní. Naozaj veríme, že poisťovne po zmene právnej formy usporia takú veľkú sumu ako predtým zisk a vrátia ju pacientom?

Predpokladám, že sa Európa skôr vráti pred Trianon, než to, že majitelia súkromných poisťovní ich začnú spravovať bez nároku na odmenu porovnateľnú s inými sektormi, a že vládnuce strany nebudú žmýkať štátne poisťovne vo svoj prospech. Prečo sa nevenujeme radšej napríklad oceneniu liečby diagnóz, aby spoločnosť vedela, kto, koľko a za čo vlastne dostáva v zdravotníctve peniaze a na čo má vlastne pacient nárok? Prečo už menej hovoríme o obsahovej reforme školstva, o kvalite vysokého školstva? Kde ostali návrhy OECD na odstránenie daňového znevýhodnenia dôchodcov a nízkoprájmových zamestnancov?

Netrúfam si tvrdiť, či sa maďarskej ekonomike nedarí naozaj preto, lebo spoločnosť diskutuje o témach, ktoré dnes nemajú byť v centre jej pozornosti. Trúfnem si však povedať, že u nás už pár mesiacov triafame dosť mimo.

26. 3. 2007 | Eugen Jurzyca INEKO